

for Stat og Kommune, end man udtrykkelig har turdet regne med i foranstaaende Overslag. Det maa derfor ogsaa antages, at de foreslaaede ny Lovbestemmelser, trods den paa Grundlag af Erfaringen under den nuværende Lovgivning udregnede Merudgift næppe i Virkeligheden vil medføre nogen fuldt ud tilsvarende Merbelastning af de offentlige Kasser, og at den vil virke gavnligt for Landets Økonomi.

Endelig skal man paany henlede Opmærksomheden paa et Forhold, som blev nærmere udviklet i Ministeriets Oversigt over de sociale Udgifter i den forrige Aar udsendte Betænkning om Refusionsordningen efter Sociallovgivningens Revision S. 54—58. Tallene i denne Oversigt — og væsentligt det samme gælder med Hensyn til de foran gengivne reviderede Tal — maa, bl. a. fordi de foreliggende Regnskabstal ikke paa alle Punkter svarer til normale Tilstande under den nu gældende Lovgivning, i en vis Udstrækning erstattes af beregnede Tal (jfr. foran om Beregningen af Hjælpekasseudgifterne, Beregningen af Arbejdsløshedsudgiften for normal Arbejdsløshed o. s. v.). Da de sidst foreliggende Statsregnskabstal og tildels Tallene i den sidst vedtagne Finanslov og i det nu forelagte Forslag til Finanslov endnu maa antages at være mere eller mindre paavirkede af den forudgaaende Perodes store og langvarige Arbejdsløshed, vil en Overgang til de normale Forhold, som Forslagets Udgiftsberegning forudsætter, af sig selv medføre en Lettelse, som vil muliggøre en Forbedring af den sociale Lovgivning uden tilsvarende Forøgelse af Udgifterne.

Dette er for Statens Vedkommende belyst i omstaaende Sammenstilling mellem paa den ene Side Udgifterne efter de 3 sidste Statsregnskaber samt Finansloven for 1930/31 og Finanslovforslaget for 1931/32, paa den anden Side de beregnede Udgifter under den nuværende Lovgivning og efter Ministeriets foran omtalte endelige Plan og den her omtalte midlertidige Plan.

I Betænkningen i Refusionsordningen S. 55 foretog man en direkte Sammenligning mellem de seneste foreliggende Regnskabs- og Budgettal paa den ene Side og de opstillede Udgiftsberegninger for et normalt Aar paa den anden Side, idet man den Gang kunde regne med, at Afvigelserne mellem de regnskabsmæssige eller budgetmæssige Tal og de beregnede Normaltal ganske overvejende beroede paa Virkningerne af den forudgaaende langvarige Arbejdsløshedsperiode. En Sammenstilling af de enkelte Poster i foranstaaende Tabel vil imidlertid vise, at det nu for en stor Del drejer sig om en Række Forskelligheder, som hidrører fra, at de beregnede Normaltal gælder for noget tidligere Tidsrum (Beregningerne til de i forrige Samling forelagte Lovforslag samt indenfor Forsørgelsesvæsenet nu 1928—29 for Staten, d. v. s. svarende til det senest foreliggende kommunale Tal). Tager man Hensyn til de lavere Udgifter til Arbejdsløshed i Statsregnskabet for 1929—30, vil det dog være berettiget at regne med en Nedgang i Udgifterne alene til Arbejdsløshed paa ca. 2—3 Mill. Kr. Statens Merudgift efter den endelige Plan reduceres herved, d. v. s. naar Hensyn ogsaa tages til den Besparelse, som man tør haabe vil komme af sig selv, naar man kommer mere paa Afstand af de forudgaaende store Arbejdsløshedsperioder — fra 27 Mill. Kr. til 24—25 Mill. Kr. Paa tilsvarende Maade reduceres Merudgiften efter den midlertidige Plan fra godt 14 Mill. Kr. til ca. 12 Mill. Kr.